

पाताल *n.* (fortasse a r. पत्_॒ vel a subst. पात) infernum, tartarus. Su. 4.20.

पाति *m.* (r. पा s. ति) i. q. पति. MEGH. 10.

पात्र *n.* (r. 2. पा servare s. त्र) 1) vas. HIT. 27.17. TROP. HIT. 143.9. (cf. भाजन l. c. 34.2.68.19.77.3). Dignum vas i. e. homo dignus qui accipiat. BH. 17.20. 2) actor, histrio. UR. 1.10. (Goth. *fódr*, Them. *fódra* vagina; lat. *patera*; hib. *putraice* «a vessel, a pot».)

पाथ I. *n.* (a पा bibere s. घु) aqua. MED. II. *m.* (a 2. पा servare, sustentare) 1) sol. 2) ignis. (Hib. *bot* ignis, *bath* «the sea»; cf. scr. पाथिस् mare; gr. πόντος; lat. *pontus*; cf. etiam πόταμος.)

पाथस् *n.* (r. पा s. थस्) aqua. AM.; v. पाथ.

पाथेय *n.* (a पथिन् via s. एय) viaticum. UR. 65.13.

पाद *m.* (r. पद्_॑ ire s. अ) 1) pes. 2) radix arboris. 3) radius. UR. 41.1. infr. (V. पद्_॑ pes et cf. lith. *páda*-s planta pedis, *péda*-s vestigium; goth. *fótu*-s pes, attenuato अ in u; de δ pro ά v. gr. comp. 69. Cum पाद radius cohaeret fortasse hib. *fadadh* «kindling, lighting», *fadaidhīm* «I kindle, excite, provoke», v. Pictet p.48.)

पादप *m.* (radice bibens, रात्रि. e praec. et औ) arbor.

पादरक्ष *m.* (e पाद pes et रक्ष servans, tuens, a r. रक्ष s. अ) pedes. DR. 8.10.

पादाङ्गुष्ठ *m.* (ex पाद pes et अङ्गुष्ठ pollex) hallex. SU. 1.9.

पाडुका *f.* (a पाद् s. क correpto ऊ, nisi a पद्_॑ ire vel a पाद pes suff. उक्, in fem.) calceus. HIT. 113.2.

पादू *f.* (a पद्_॑ ire, nisi a पाद् vel पद्_॑ pes s. ऊ) id. AM.

पाद्य *m. n.* (a पाद् s. य) aqua ad pedes lavandos. IN. 3.2.

पान *n.* (r. पा bibere s. अन्) potus. (Lith. *péna*-s lac.)

पानीय *n.* (bibendum a r. पा s. अनीय) aqua. H. 1.25.

पान्थ *m.* (a पन्थन् - v. पथिन् - s. अ, v. gr. 223.) viator. HIT. 10.10.

पाप 1) *Adj.* improbus, scelestus. H. 1.6. 2) *n.* peccatum, crimen. BH. 2.33. (Cf. lat. *peccare*; gr. κάνως, mutatis labb. in gutturales; lith. *pykiù* iratus sum, *paika*-s, *pikta*-s iracundus, iratus.)

पापक (a पाप s. क) improbus. IN. 5.61.

पापकृत *n.* (KARM. ex पाप improbus et कृत n. factum) improbum factum, peccatum. N. 13.40.

पापाचार (BAH. ex पाप et आचार actio, vivendi ratio, mores) scelestam vivendi rationem habens, scelestam vitam agens, improbus. H. 1.48.

पापात्मन् *Adj.* (BAH. ex पाप et आत्मन्) scelestam animam habens, improbus. H. 2.26.

पापमन् *m.* peccatum. MAH. 1.3483.

पार्^१ 10. *P. A.* (Fortasse *Denom.* a पार् sicut idem valens तोर् q.v. a तोर्, nisi पार् est *Caus.* radicis प्) finire, absolvere, perficere, *praesertim* votum. SA. 4.6.: पार्-यिष्याम्य अहन् तपः; 7.: व्रतम् पारितन् त्वया. In dialecto Prācritā nec non in recentiore Sanscr. posse, v. Hoefer «Vom Infinitiv» p. 82. (Cf. पारग et gr. πέραω.)

पार्^२ *m.* (fortasse a पार् alias s. अ cum *Vriddhī*, nisi a प् trahicere) ripa opposita, ulterior. (V. पर्, पार् et cf. gr. πόρος, πέρα, πέραν, πέρας, περαιώ, περίω etc.; lat. per; lith. *per* trans, ultra, per; slav. *pere* v. पर्.)

पारक्य (a परक्, quod ipsum a पर् alias, alienus, hostis, suff. य) hostilis, inimicus. HIT. 109.6.

पारग (e पार् et ग्र iens) ad ripam ulteriorem iens, transiens, *translat.* perlegens. N. 12.81.13.44.

पारद *m.* argentum vivum. AM.

पारदेश्य *m.* (a परदेश alia regio s. य) peregrinator, peregrinus. (Cf. priorem partem lat. *per-egrinus*, v. पार्.)

पारावत *m.* columba. UR. 37.6.

पारिषद् *m.* (a परिषद् coetus s. अ) unus e coetu, e multitudine. N. 18.4.

पारूप्य *n.* (a परूष s. य) 1) asperitas, severitas. HIT. 102. 22. 2) sermo contumeliosus. BH. 16.4.

पार्थ *m.* (a पृथा s. अ) a *Prithā* oriundus, *Prithā* natus, cognomen *Pándavorum*, praecipue *Arg'uni*.

पार्थिक्त (a पृथिक्ते terra s. अ) 1) *Adj.* (fem. इ) terrenus, terrestre. SA. 6.18. 2) *m.* princeps, rex. H. 4.39.

पार्वतीय (a पर्वतं mons s. इय) montanus. DR. 8.8.

पार्श्व *m. n.* latus. SU. 3.26. N. 19.16. (Fortasse gr. πλευρά,